

Adrià Bofarull, estudiant d'arquitectura a la UdG, guanya el premi Ramon Muntaner de literatura juvenil

Amb només vint i un anys Adrià Bofarull ha guanyat el premi Ramon Muntaner de literatura juvenil amb *L'estendard del cavaller*. El llibre descriu una Girona medieval que és a punt de ser conquerida pel comte d'Empúries i en la qual el jove soldat Arnau tindrà un paper destacat en resoldre una sèrie de misteriosos assassinats.

L'itinerari de Bofarull per escriure el llibre també té la seva part de sorpresa, perquè el relat és el fruit d'un treball de recerca de batxillerat. Mentre feia el "bat" a l'Institut Sobrequés, va voler aprofitar l'oportunitat del treball obligatori per fer "una cosa que m'agradava i per poder-la treballar bé". Com que li agradava la història i també les novel·les, l'Adrià va decidir que escriuria una novel·la històrica.

Per sostenir el bigam de l'argument ha fet servir de referent lectures com *El nom de la Rosa*, *Els pilars de la terra* o *La Història Interminable*. Per documentar-se bé —no oblidem que es tractava d'un treball de recerca que exigia un cert rigor— va visitar diversos arxius per conèixer la realitat del moment que volia descriure. D'aquesta manera, a través dels documents, el jove escriptor va entrar en contacte amb la comunitat jueva, amb els templers i, d'alguna manera, amb la societat d'aquell temps. A més, l'obligació de presentar el treball va fer que no pogués defugir la necessitat d'arribar fins al final, perquè l'havien de puntuar.

Aquest curs Adrià Bofarull ha començat els estudis universitaris a l'Escola d'Arquitectura de la UdG. Gràcies a l'experiència del llibre espera no tenir cap problema a redactar la memòria del projecte, quan arribi el moment. Pel que fa al seu futur com a arquitecte, es mostra preocupat per la sostenibilitat, perquè l'arquitectura assumeixi el respecte pel medi ambient i sàpiga mantenir el fet que aquells que l'hagin de fer servir "hi puguin viure". Està convençut que, en això, l'arquitectura té punts en comú amb la literatura.

Accent Editorial: posar els clàssics del pensament a l'abast del lector català

Oriol Ponsatí-Murlà
Director de Publicacions d'Accent Editorial

Ja fa sis anys (2003) que un grup d'emprenedors vinculats a la Universitat de Girona va crear la *spin-off* Edicions a Peticició SL i el segell editorial Documenta Universitaria. Des d'aleshores, Documenta Universitaria ha publicat prop de 200 títols seguint la filosofia de l'edició digital sota comanda.

La bona experiència de Documenta Universitaria amb els recursos d'impressió digital va fer pensar, l'any 2007, en la conveniència d'obrir un nou segell que aprofités els avantatges tecnològics de la impressió digital però aplicats a l'edició tradicional. Així va néixer Accent Editorial, amb la intenció de donar sortida ja no només a la literatura més acadèmica sinó a llibres destinats a un públic obert.

Des dels seus inicis, Accent Editorial ha tingut molt present la necessitat d'introduir en el nostre mercat editorial obres clàssiques del pensament occidental que no havien estat encara traduïdes al català. Per això, un dels primers títols presentats va ser la primera traducció catalana del llibre *Ecce homo*, de Friedrich Nietzsche, a càrrec de Josep-Maria Terricabras. Accent ha tingut el luxe de comptar amb la col·laboració del professor Terricabras també en la traducció d'una altra obra cabdal del pensament filosòfic i social del segle XX: *El malestar en la civilització*, de Sigmund Freud.

L'estreta col·laboració amb professors de la UdG ha permès, també, la primera traducció catalana d'*Els problemes de la filosofia* de Bertrand Russell, a càrrec de Joan Vergés. I properament, veuran la llum les primeres traduccions d'*Utopia*, de Thomas More (traducció a càrrec de Joan M. del Pozo) i de *Teoria de la justícia*, de John Rawls (traducció novament de Joan Vergés).

Sabem que la traducció dels clàssics del pensament representa sovint una inversió ingent d'esforços —econòmics i humans.

També sabem que l'assaig i la literatura d'idees en llengua catalana té un recorregut comercial limitat (sotmès a una pressió gairebé asfixiant per part del principal mercat competidor, en llengua castellana). Però per sobre de tot això, sabem que una cultura que es vulgui normal i sense complexos ha de tenir accés en la seva pròpia llengua als clàssics. Els esperançadors resultats obtinguts després d'un any i mig de feina ens esperonen a continuar treballant en aquesta línia.

